

dom under alle Omstændigheder skal regne, at Ejendommen giver 4 pCt. af det, hvortil den er ansat i Ejendomsskyld. Saa vidt jeg husker, er det efter en Anmodning, der er indkommen fra Sogneraadforeningerne, at man har truffet denne Bestemmelse, og jeg tror, at det, man egentlig fra den Side tog Sigte paa, var at ramme den uproductive Ejendom; man syntes, det var en Skam, at den henlaa, uden at man fik den tilsvarende Indtægt af den, som man fik af anden Ejendom. Men selve Bestemmelsen synes mig ikke meget tiltalende. Det er jo en Forhøjelse af en Indtægt, som ikke er til Stede. Man forudsætter, at denne Indtægt skulde være; den er der ikke, men alligevel beskatter man den. Saa føjer man ganske vist til, at denne Indtægt maa ikke forhøjes saaledes som andre Ejendomsindtægter efter Kildeart, men derimod tages der ikke noget Forbehold imod, at den kan forhøjes efter Lejlighed, naar man kommer dertil, og dette, at man først tager Skat af en Indkomst, som ikke er til Stede, og senere giver den en Forhøjelse efter Skøn, maaske indtil 35 pCt., synes mig egentlig ikke meget rationelt; men nogen gennemgribende Betydning tror jeg ikke, det vil faa. Der kan ganske vist komme saadanne Tilfælde, som det ærede Medlem, der talte for mig, nævnede, at f. Eks. en Købstadejendom paa Grund af, at der i den er Lejligheder, som ikke ere lejede ud, eller paa Grund af andre særlige Omstændigheder for det paagældende Aar giver noget mindre Indtægt end paaregnet, men i Almindelighed tror jeg ikke, det vil faa saa stor Betydning, saa heller ikke af Hensyn til denne Bestemmelse vil jeg lægge dette Lovforslag Hindringer i Vejen.

Der er dernæst indsat en Bestemmelse om Fradrag for Børn. Skattekommissionen indførte jo i sin Betænkning et Forslag om at give Ret til et Fradrag af 100 Kr. for hvert Barn, en Mand har mere end 4, forudsat at han hører til de mindre Skatteydere, som ikke ere ansatte til mere end 1500 Kr. Dette har man nu forandret saaledes, at der skal ske samme Fradrag for Børn, som gælder for Statsskatteloven, og det er ganske vist ikke blot mere reelt end det andet, men det er ogsaa meget mere virksomt. Det bliver et meget betydeligt større Fradrag, man da bliver i Stand til at foretage, og jeg

skal i og for sig ikke have noget derimod. Men Affattelsen af denne Bestemmelse er, forekommer det mig, af den Beskaffenhed, at vi blive nødte til at ændre den. Det hedder nemlig, at der i de efter Benyttelsen af Kildeartstillægene fremkomne Indkomster kan fradrages i Købstæderne 85 Kr. og paa Landet 70 Kr. for hvert Barn. Men naar det saaledes udtrykkelig udtales, at det er i de Indtægter, som have faaet Kildeartstillæg, saa forekommer det mig ikke, at man ret vel kan anvende Loven saaledes, at Bestemmelsen ogsaa gælder for de Indtægter, som ikke have faaet Kildeartstillæg, og da som bekendt Kildeartstillæggene ikke anvendes i vore Købstæder med Undtagelse af, saa vidt jeg ved, Kolding og Esbjerg, vil Bestemmelsens Vedtagelse i denne Form føre til, at man ikke kan foretage dette Fradrag for Børn i Købstæderne, hvor der sikkert allermost trænges dertil. Skulde det gøres, maatte det i alt Fald ske ved en Fortolkning, som jeg synes vilde være af meget tvivlsom Art, og man bør ikke, naar man vedtager en Lov, udsætte sig for, at en Bestemmelse deri skal være saa utydelig som denne. Grunden til, at man har indsat denne Bestemmelse om, at Fradraget skal foretages i Indkomsten efter Benyttelse af Kildeartstillægene, er formodentlig, at man har villet fremhæve, at dette Fradrag skal ske, før Nedsættelse eller Forhøjelse finder Sted. Dette sidste er rigtigt, men saa kan man jo vedtage det i Stedet for og derved komme bort fra den nuværende uheldige Formulering.

Der er dernæst med Hensyn til Erhvervsskatten sket den Forandring, at man har indført Ligningsprocenten i Stedet for Skatteprocenten, saaledes, at det, Erhvervs-kommunen faar, er 2/3 af Ligningsprocentens Anvendelse paa den paagældende Indtægt, medens det tidligere var Skatteprocenten. Jeg har været med til at stemme for dette i Kommissionen og vil naturligvis ogsaa holde paa det her. Men jeg vil tilføje, at jeg har ikke gjort det uden principielle Betæneligheder, thi det forekommer mig ikke at være egentlig korrekt at bruge Ligningsprocenten i dette Forhold; navnlig har jeg været betænkelig derved, fordi jeg har den Opfattelse, at Ligningsprocentens Anvendelse i Stedet for Skatteprocenten i visse Tilfælde vil kunne komme